

kennis van hun verschillend diffusievermogen kan beantwoord worden, zoo werd door NEUSS die eigenschap door middel van den GRAHAM'schen dialysator onderzocht en het ferr pyroph. c. natro citrico, het ferr. pyroph. c. amm. citrico, het ferr. citric. oxyd., het chininum ferro-citric. der Pharm. Germ. en het chin. ferro-citric viride (volgens WALTER's voorschrift) als zeer gemakkelijk diffuseerbare praeparaten erkend. Uit de mededeeling der injectieproeven door NEUSS met de bovengenoemde bereidingen, bij den mensch en bij het konijn genomen, blijkt, dat alleen aan het eerstgenoemde voor de subcutane injectie eene bepaalde waarde en in ieder geval een groote graad van bruikbaarheid mag toegeschreven worden. Volgens ROSENTHAL wordt het door het oplossen van versch geprecipiteerd ijzeroxyde in eene oplossing van citras natri en door verdamping tot droogwording verkregen. Het dubbelzout vormt olijfgroene doorschijnende schubjes van zwak zamentrekkenden smaak, welke bij sterk wrijven een gemakkelijk in water oplosbaar groen poeder leveren. Het bevat ongeveer 26.6 pCt ijzer. Bij een 23jarig meisje, aan sterke chlorosis en een duidelijk ulcus ventriculi lijdende, werd op den 2den September de eerste injectie van 1 gram eener oplossing van 1:6 aq. distill. verrigt en na 24 injecties, gedurende 24 dagen voortgezet, eene aanmerkelijke verbetering (verdwijnen der loomheid, vaatgeruischen, enz.) der physiologische gesteldheid waargenomen, terwijl op de plaats der injectie slechts eene zeer kortstondige pijn bij drukking maar nimmer eenige irritatie werd bespeurd. Bij een andere patient greep evenmin na 6 injecties enige plaatselijke reactie plaats. NEUSS komt daarom tot de conclusie, dat het ferrum pyrophosphoricum cum natro citrico zoowel wegens het niet opwekken eener plaatselijke irritatie als wegens zijne stabiliteit en betrekkelijk hoog ijzergehalte (26.6 pCt) in de verhouding van 1:6 aq. destill. als „ohne jeden Nachtheil verwendbar und völlig zur subcutanen Injection geeignet“ mag begroet worden. Na de injectie kan het geresorbeerde ijzer reeds een half uur later in de urine aangetoond worden.

Dr. J. HANLO.

DE PROPHYLACTISCHE RESECTIE DER TRACHEA

wordt in LANGENBECK's *Archiv*, Dl. XXVI 2, door GLUCK en ZELLER aanbevolen voor de gevallen, waarin gevaar voor een zogenaamde slikpneumonie bestaat na de hoofdoperatie (kaakresecties, exstirpatie van den larynx, enz.). In die gevallen kan somtijds het opereeren met hangend hoofd of wel de tamponnade der trachea volgens TRENDELENBURG het inloopen van bloed gedurende de operatie beletten, terwijl, zoo lang men de tamponcanule laat liggen, ook verder het gevaar voor slikpneumonie is afgewend. Langer dan 5 à 6 dagen de tamponcanule aan te wenden is echter niet geraten, wegens het licht optreden van decubitaalzweren, en juist na de eerste 5 à 6 dagen, als de wondsecreta rijkelijk beginnen af te vloeien, is de gelegenheid tot aspireeren daarvan het grootst.

Daartegen nu raden GLUCK en ZELLER de prophylactische trachearesectie aan, die op de volgende wijze wordt uitgevoerd. Dwarse ongeveer 6 c.m. lange snede op de hoogte van den 2den of 3den tracheaalring, daarna in overlangse richting in de diepte dringen in het interstitium der m.m. sternohyoidei. Nadat nu de wondranden goed uit elkaar gehouden worden en de trachea door middel van een aneurysmanaald aan alle kanten volkomen van het om-

ringende bindweefsel is losgemaakt wordt zij met een wondhaak naar boven getrokken en tusschen den 3den en 4den ring doorsneden. Daarbij wordt natuurlijk door scherpe haakjes het bovenste zoowel als het onderste stuk gefixeerd. Nu wordt het ondereinde der trachea naar eene zijde, bijv. naar rechts gedислоceerd en met eenige hechtingen aan de huid bevestigd. Wordt vervolgens tusschen den linker m. sternohyoideus en sternothyreoideus tot op de bovenste tracheaalstomp geprepareerd, dan kan men dat bovenste stuk in den linker wondhoek der dwarse incisie vasthechten. Dusdoende zijn de beide trachea-einden van elkaar gescheiden door een brug, bestaande uit den m. sternohyoideus en het door hechtingen gesloten middenstuk der dwarse wonde.

Zoo deden GLUCK en ZELLER de operatie op het cadaver en evenzoo op hun proefdieren. Bij het dier-experiment werd eenige dagen na de prophylactische resectie de hoofdoperatie (larynx-exstirpatie) uitgevoerd, waarbij het bovenste tracheaalstuk gebruikt werd, om na de operatie een dikke draineerbuis door te voeren.

Al de zoo geopereerde honden genazen en bij geen enkele trad mediastinitis of slikpneumonie op.

Is nu ook de hoofdoperatie afgeloopen en genezen dan volgt de na-operatie, die bestaat in het weêr vereenigen der tracheastukken. Daartoe wordt de brug, uit huid en m. sternohyoideus bestaande, doorgesneden en vervolgens beide luchtpijpseinden uit het littekenweefsel losgeprepareerd. Nadat de einden geaviveerd zijn kunnen de tracheastukken gehecht en daarboven, zoo men wil, ook de huidwonde gesloten worden.

Op grond van hun experimenten verklaren GLUCK en ZELLER dat van de hechting der trachea geen of weinig hinder te duchten is. Slechts bij uitzondering trad òf onmiddellijk na de hechting òf in het verloop der genezing dyspnoe op, waartegen de tracheotomia inferior gemaakt werd.

Overigens verliep de genezing der na-operatie steeds glad.

Leiden.

Dr. HECTOR TREUB.

EEN EI UIT DE TWEEDE WEEK DER ZWANGERSCHAP. — (*Description of an ovum of the second week of Pregnancy, with Remarks on the Decidua-Reflexa*, by JOS. KÜCHER, M. D. New-York. *The American Journal of Obstetrics*, etc. April 1881). — Een dame, die den 2den Januari gehuwd was, bracht aan KÜCHER op den 10den Februari een membra-neusen driehoekigen zak, dien zij des nachts onder hevige kolieklpijnen was kwijtgeraakt. Op de plaats der anders gewoonlijk afgestompte hoeken droeg deze zak aan zijne basis twee eveneens driehoekige verlengsels, die aan hun vrij uiteinde van een nauwe, voor een dunne sonde toegankelijke opening voorzien waren. Ook in den top van den grooten driehoek bevond zich een nauwe te sondeeren opening.

Hoogte van den driehoek 6.5, lengte der basis 4 ctm. Hoogte der verlengsels 2.5, lengte der basis 1.5 ctm.

Dat de verlengsels, die in hunne structuur geheel met die van den grooten zak overeenkomen en hiermeê met een dunnere, doorschijnende plaats samenhangen, afkomstig zijn uit het interstitieel gedeelte der tubae kan aan geen twijfel onderhevig zijn.